

Pacuharije iz Puljstine.

Ja bih mora napisati jenu gorostasnu polemiku proti onom gospodinu, ki se je uždarda uzeti u ruke silo i mazilo. — Balota iz Raše neće zamiriti, da se pačam u njegove posle = mazilo; ali kad on spi = silo. Dok je ta gospodin »Ketimekapiši« — pisa one Pačuharije iz Puljstine, bila mu je sigurno na pameti ono: interдум dormitat bonus Homerus. Na tu njegovu misal ja bi moga odgovoriti jako pikantno, ali da me nebi per kumbinacijon zato pezva na duvel, ja ću mu za ta put reći, kako me je pokojini Delija navadjia: »accipe quod tibi dat avara manus et cojonus illic qui taliat fetas sotiles«, a to će reći, da je tribe kumententi se i s malim, a oni ki riže, neka gleda ča dela. Ma ja za polemike ne marim, jer opet ako ćemo reći i latinski: »no nest hic locus neque tempus«.

A vi, dragi moji ljudi, ča ćete reći na ta moj latinorum? To vi razumite kako i Marčanci, Barbanci ili Karničari, kad njim popi u crkvi patrnaju. Ma pustimo to na stran i recimo čagod o onom, ča će se ovih dana zgoditi.

Donka jopet balotacijani! Svi se miću. Gospoda s flajdam i bez flajde delaju sedute i kunsilje, šfoji pišu i daju na znanje ča, kada i kad će biti, kako je tribe postupati i sto takovih lipih stvari; inženjeri dišenjavaju škole i šterne, mire ceste i zabadaju pikete; fakini vuku vriče beči za kupovati trubile, Čozoti voze kapulu, bakalaj i pipe; mularija kupuje šviljke; žene delaju šedute kod peći, a Pikutar pripravlja pulića. I Dottor Salo Frittaglia nobile de Liziriti leverendo pater Krsčić, i on se miće i šalje okolo raspuštenu kaj ciganku svoju Tetu Jambrojžu, da muti narod, sije ljulj mež šenicu, okužava zrak; inšoma, me kapite, svi i sve se miće. Kad se sve miće, maknimo se i mi. Kada šfoji, gospoda, fakini, Čozoti, Teta Jambrojža i perfin žene prid pečom se miću; zašto ne bismo i mi svi složno kako i jedan uprlj, za naše pravice, za naš jezik, za naše ljude? Tudeško za Tudeška, Inglez za Ingleža, Romanjol za Romanjola, Talijan za Talijana, Turak za Turka, svaki infatti drži za svoga, za svoje pravice, za svoj narod. Ali ča da bi jušto naš narod ima biti oni, ki ne mari za svoje, da uprav Hrvat ne bi ima biti svoj, da bi jušto mi imali biti oni, ki bi ostali doma i ki nebi pristupili k izboru, da dademo svoj glas za svoje ljude; da bi jušto mi izmed toliko naroda bili oni ki bimo dali svoj glas drugomu i prodali svoje poštenje? Ne, ne, ja sam siguran, da to nebi učinija jedan lipi broj našega naroda, ali... ali oni drugi parat našega puka, ki je još s glavom u vriči i ki ne znade ča je, ča su to votacijoni, zašto se trata i koje su nam koristi od toga, za ove govorim da ne znam kako bi bilo. Oni bi mlili na svaku ruku, oni bi plivali kako ćeš, oni bi se magari imbarkali na braceru, da ih voze kaj šurle, da im budu za pusta, a to sve zašto? Jer ne poznaju sami sebe, jer nisu čvrsti i jaki, jer su laki kaj lišće, koga vitar nosi kud mu milo i drago. A za one pak, ki bi po »Barba Tončičevom« sistemu pripadali osmoj ali devetoj kategoriji — a to bi bili deboto svi delegati i kumpanja bella dei kapovilja — za one mislim da nema spasa, jer su oni tako duboko zaronili, da ni sve trajne, ni svi paranki marčanske kave nebi ih mogli iz ove sramotne propasti izvući.

Nemojmo dakle biti mi oni, koji se sramimo ili plašimo očitovati naše misli, ispuniti naše želje, izvršiti našu dužnost; nemojmo biti jušto mi kukavice, zbog kojih cijeli naš narod trpi, nemojmo radi nemarnosti i slabog rada biti kovači naše nesreće. Prenimo se i složimo se svi čvrsto, uprimo nogom i rukom, te ovršimo našu dužnost. Ljudi, pamet u glavu; vi, koji

ste žbajali do sad, nemojte od sada naprid, ako i niste dosad ovršili svoju dužnost, ovršite ju sada, da se znade da i u Istri narod se budi, da i u Istri ima rada i napredka. Kad odzvoni ona ura, kad puhne oni vitar, dignite se svi na noge i pojdite onamo, kamo imate za poj, pojdite dati vaš glas ljudem svoga kolina, ki znadu kako je dobar crni kruh i ki će braniti naše pravice. Ne šparajte ni truda ni muke; ne žalite ono malo vremena, ča kod te prilike izgubite, jer svaki čas je za nas zlata vridan. Preziriti, njihove krune, onaj Judin novac, koga vi najzad morate da platite; preziriti njihov bakalaj, njihove pipe i dokazite im, da niste gladi, da niste oni istarski gladni ščavi, za koje vas oni drže.

Prenimo se, složimo se i udrimo čvrsto, smjelo... samo naprijed! Kanfanarci u Kanfanar na 20. t. m. j. Sanvinčenčani u Sanvinčentu na 21., Brbanci u Barban na 21., Marčanci, Roverci, Filipanci, Krničani, Proštinarci, u Filipanu na 22., Premanturci, Medulinci, Ližnjanci, Valturci, Šišanci, Kavranici, Lobarčani, Pomerici i Muntičani na 23. svi, svi u Pulu i da nijedan ne ostane kod kuće. Ako dobjemo, naši deputati biti će dr. Ivan Cukon, medulinac, i njegov ženso Peršić iz Kranjčici, ako ne, biti će kakov Klevar i kakov Lanzin.

Ja ne želim nijednoga uvrđiti, nijomnu ne želim slabega, samo učinite svi vašu dužnost. Ki pak bude proda svoj glas, ki bude osta doma iz plašljivosti, ja ću ga tako osapunati u mojim pačuharijama, da će ga biti sram šest lit doj mež ljude. Zato vam danas preporučam najtoplije i molim vas kako kad se Bog moli, ustanite na noge i uprite čvrsto, čvrsto svi kaj i jedan; a vi žene, uzмите preslice u ruke i gonite vaše ljude na pošal. Zdravo, živili! Tako danas finjavam moj »artikulo de fondo«, opozivljujući »ono, ča je reka gospodin »Ketimekapiši« za Gašpića iz Rakija. Gašpić je naš čovik i on ča za svoju narodnost postupati i naputiti ljude; živio ga Bog!

Balota iz Raše

Barbanci na noge!

Oj Barbanci moja braćo mila Sačuvajte vi poštena dila Sada nam se približuju dani Komu tužni komu radovani Već je polle petnajst godin dana Da smo svoga suzbili dušmana.

Crni dušman nigdar neda mira A izdaju vajk u sebi smira Kako bi nas doveo do ruba, Ali prije nek ga stisne tuga! Ali prije neg nas dušman svlada Pasti će mu i oči i brada.

Brzo ćemo izbore imati Od vas more svaki dobro znati: Talijan te nas sad napastovat! I lovilj ljude iznenada! Ne hodite po taljanskom tragu. Pošljite ih neka idu k vragu.

Oj Barbanci glasno zapijajte. A svi skupa koji bolje znate. Dugo od nas mrzki Talijani Našoj kući gosti nepozvani, Imali smo dosta srebra zлата Dok nam niste kucali na vrata.

Pustimo na stran naše Talijane Od sto godin dušmane prozване, Pustimo mi prodance na bandu Vratimo se na lipu komandu A najprvi gdi si majke sine Od Bičić o j junački Pine.

Nu podigni sve Bičiće naše I sve tvoje iz Korta Glavaše I podigni starog junčina Batelana i mladoga sina, Zdignite se prije zore rane I pojdite na selo Glavane.

I Glavance lipo upremite Na ravnicu lipo se skupite A Šajince neću spominjati

Do jednoga svi te s nami stali, Jer su oni vajk junaci bili Na izbore prvi doletili. Na noge se moj ujače Janko I moj šantul Kontušiću Marko, Pazi da te dušman ne zaleti Naš župane Martin z. Dragozeti Digni Vadiš prijatelje stare Sankoviće i dobre Sugare.

Stokovići pet mili brajana Od Vorihi roža odabrana Podignite vi vaše Vorihe Kontušiče junačke Žudihe Pomolte se Pornjanskoj Divici Nadajte se skupa na ravnicu.

Svi činite koji bolje znate Na noge se Jakšetiću Mate Podignite Vi Vaše Parnjance Na izbore ko vatrene janje A svi akupa lipo se slobite Na ravnicu pod barjak dojdite.

A Rakjanci, ko te s nami stali, Mi ćemo ih lipo dočekati Na ravnicu svi ćemo se sastati Za junačko zdravlje popitati Pak će biti veliko veselje Dojdi k nama dični Mate Bele.

Budte s nami i Vi slatki Sanci Kada dojdju mladi Kapelanci Ustane se lipo kito naša Iz Hreljići dični Matijaša Pak te naše sve pasali tuge Spasit će nas od taljanske kuge.

Na noge se o Peršiću Frane S Bratulčić Jurica Zubane Ala si mi kako žena viska Podigni mi dva župana Pljaka Tvog susjeda dobre majke sina I župana Ivu Lupetina.

Ja vas sada svih pozdravljam lipo U stanu vam malo i veliko A ja moram završiti sada Oj Barbanci moja braćo draga Zač bi pišma odveć duga bila I mene bi ruka zabolila.

Prvo špada.

Donosimo ovaj poziv za izbore od dičnoga našega Blisnjaka, upravljen na barbarske prvake, da pjesnika obradujemo i spominjane prvake počastimo, pa neka i nadalje saznadu naši ljudi za bistri hrvatki jezik, kako se govori na Barbanštini i liepa narodna imena na onim stranama.

Javna zahvala.

Gospodin Ljudevit Matički, urar u Puli, via Sergia br. 65, podario je ovoj učioni vrlo krasnu i vriednu zidnu uru. Dođim mu podpisani na tom daru što ljepše zahvaljuje, smatra si svojom dužnošću, da ga svojim zemljacima, glode naručaba Metoplije preporuči.

Rat. Društvo zaštitice kćionc družbe sv. Cirila i Metoda u Puli; 16. studena 1901.

Jelanić, nadaritelj.

Restoracija

ŠEPUKA - PAZIN

sa sobama za prespavanje

preporuča se

p. n. občinstvu i putnicima za zasogobrojan pošet; obećajući uvijek najtočniju posluhu uz dobru domaću kuhinja te razna zdrava i kriepka vina. Dobiju se također desertna vina, likeri i slastičice.

Prve slavonske skladišta pokukstva

Antona Černigoj

Trst

Via di Piazza vecchia 1, u kući Maronci, partnerica staroste družbe i Gorici.

Skladišta u Solkanu - Trstu.

Tvornica sa strojevnim obratom

Svaka je konkurencija nemoguća jer je pokukstvo iz prve ruke.

Ustanovljena tvrdka god. 1806.

J. DRUFOVKA,

Gorica (Primorje), Gospođska ulica 3.

Filijalke: Komen i Sežana.

Tvorničke skladište koža, nagrađena tvornica gorušk gjeleva cipela (Schuhhertheile), remenja za strojeve, bičeva itd.

Glavno skladište biksa u korist družbe sv. Cirila i Metoda.

Cienik na zahtjev badava i franko.

Rodoljubi!

Kupajte samo Cirilo-Metodijske žigice!

Podpisani preporuča p. n. občinstvu u Puli, osobito pako veleč. gg. svećenicima, učiteljima itd. iz okolice

svoj krojački posao

na glavnom trgu (Foro) br. 6 u Puli, u prvom katu.

U zalihii imade na izbor raznovrštne najmodernije tkanine za odiela, koja izvršuje točno po mjeri.

Anton Klement, krojački majstor.

Br...
C...
K...
M...
N...
O...
P...
R...
S...
T...
U...
V...
W...
X...
Y...
Z...